

**„ Az én 56-om és a debreceni
hatvanéves évforduló sajtóban
megjelent, és az ünnepségeken készült
fotói.**

**Dr. Köhler Mihály
kutatómérnök
c. egyetemi docens**

NAGYRÁBÉ – 1950.

Érettségi után a Gyomai Gépállomáson töltöttem le a gyakornoki időmet és apám német származása miatt nem vettek fel az Agrártudományi Egyetemre, ezért munkát kellett vállalom.

A gépállomásra Nagyrábéra kerültem, 1949. augusztus végén mezőgazdásznak, ahol kilenc község és egy Állami Gazdaság területén kellett irányítanom a gépi munkákat.

1956-ban a harmadik igazgatóm Sass Sándor volt, akit munkáskádereként és párttagként helyeztek a gépállomásra. Műszaki területen tájékozott ember volt, ezért nagy érdeme, hogy a traktorosként és szerelőként alkalmazott rossz kádereket is, akik jó szakemberek voltak.

Az utóbbiak miatt elég sok konfliktusa volt a túlzottan baloldali Pártbizottsági vezetőkkel.

Nagy hatással volt rá Aczél Tamás Sztálin díjas író, aki a Párt újságjában / Szabadnép / bírálta a Szovjet kommunista rendszert a nevezett íróval igazgatónk személyes kapcsolatban volt.

Továbbá Csabai Gyula üzemgazdászunk, aki 1945-46.-ban a Nép főiskolai tanulmányai keretében Dániában volt tanulmányúton, a magántulajdonú szövetkezeti gazdálkodás megismerése céljából. Az igazgatót tájékoztatta a Dániai mezőgazdaság eredményeiről.

Igazgatónk szemlélete 1956-ra átalakult, szembe került a szélső balos kommunista diktatúrával, illetve azok képviselőivel.

A gépállomáson 1956. október 23. előtt összejövetelek voltak.

Először szűkebb, majd szélesebb körben, a diktatúra miatt.

Megalakult a Gépállomás Forradalmi Bizottsága:

-Elnöke: Sass Sándor igazgató

-Titkára: Köhler Mihály főmezőgazdász-igazgató helyettes

-Nemzetőr Parancsnok: Chilkó István műhelyvezető

-A dolgozók képviselőiben: Sipter István szerelő, helyettes műhelyvezető

Papp Elek raktáros

Csabai Gyula üzemgazdász

Gyalog Gábor szerelő

Nemes József traktoros

A Bizottság meghatározta a fontosabb feladatokat:

A dolgozóiból álló, Nemzetőrség tagjai kötelesek megvédeni az udvaron, a gépszínekben, műhelyekben és raktárakban tárolt gépeket, eszközöket.

Ehhez megkapták a Szabadságharcos Szövetség helyben tárolt kézi fegyvereit.

Az őszi mezőgazdasági munkákat /szántás-vetés/ a meglevő és még beszerezhető üzemanyag készlet erejéig végeztük.

Október 23. után egyik napra / a pontos dátumra már nem emlékszem / nagygyűlés lett meghirdetve a Községháza udvarára.

Debrecenből egyetemisták jöttek Nagyrábéra. A gyűlésre meghívták a gépállomás dolgozóit és a szomszéd Bihartorda község lakosait. A bihartordaiak Torkos Károly vezetésével érkeztek és a gépállomáshoz bejöttek, ahol mindkét részről beszédek hangzottak el, a forradalom méltatására. Igazgatónk vezetésével velük együtt vonultunk a községháza udvarára.

A beszédek elhangzása után Varga Zsuzsanna tanárnő elszavalta Nemzeti Dalt. A Községi Tanács vezetőségét a jelenlevők egyhangúlag leváltották és újakat választottak a forradalom jegyében.

A Nemzetőrség parancsnoka Elek József lett.

További események és történések a gépállomáson:

-A forradalmárok részére 1956-ban a gépállomás és a helyi Petőfi TSz. Tehergépkocsijával élelmiszert szállítottunk Budapestre. A szállítmány nagyobb hányada a helybeli malom és a TSz-ek adománya volt és az Állatorvosi Egyetemen lett lerakva szétosztásra.

A gépállomás részéről Sipter István volt a szállítmány vezetője a nevezett az 55 éves évfordulón erről nyilatkozott a Kossuth rádióban.

1957. tavaszán a Karhatalomtól Berettyóújfaluból telefonon kiszóltak, hogy a fegyvereket szállítsuk be. Igazgatónk vette fel a telefont és egy olyan személy volt az utasító, akivel nem volt jó viszonyba és úgy reagált”gyertek ki ha mertek”.

Másnap kijöttek egy szovjet tankkal és elvitték a fegyvereket. Ezek után rövidesen igazgatónk letartóztatták és Kistarcsára vitték.

Kistarcsán mivel súlyemelőként nagyon erős ember volt, az öccse elmondása után tudom, hat karhatalmista kellett, hogy leverjék. Debrecenben a bíróság börtönbüntetésre ítélte, annak letöltése után művezetőként dolgozott Debrecenben.

Nem érte meg a nyugdíjazását előtte meghalt, valószínű a kistarcsai történések korai halálát elősegítették.

Az igazgatónk letartóztatása után nekem, mint helyettesnek nagyon sok nehéz helyzetet kellett átélnem az új igazgató kinevezéséig. Ez alatt az idő alatt egy fontos intézkedésünket szeretném megemlíteni, hogy a forradalom utáni rom eltakarításhoz 1957. tavaszán húsz gumikerekes vontatót pótkocsival, rakodókkal küldtünk Budapestre.

Az új igazgató kinevezése után, megyei utasításra két személy kivételével a Forradalmi Bizottság vezetőségének tagjai elbocsátásra kerültek.

Személyem büntetése, az igazgató helyettesi beosztás megvonása lett.

Amennyiben a Mindenható még néhány évig tenyerén tart, úgy a nagyrábéi történésekről életút leírásomban részletesebben megemlékezem.

Debrecen, 2016. október 12.

Emlékező:
Dr. Köhler Mihály /86/
kutatómérnök
c. egyetemi docens

Tankkal mentek ki a fegyverekért

Érettségi után a Gyomai Gépállomáson töltöttem le a gyakornoki időmet, és apám német származása miatt nem vettek fel az Agrártudományi Egyetemre, ezért munkát kellett vállalnom. 1949. augusztus végén kerültem a nagyrabéi gépállomásra mezőgazdász-nak, ahol kilenc község és egy állami gazdaság területén kellett irányítanom a gépi munkákat.

1956-ban a harmadik igazgatóm Sass Sándor volt, akit munkaskáderként és párttagként helyeztek a gépállomásra. Műszaki területen tájékozott ember volt, ezért nagy érdeme, hogy traktorosként és szerelőként alkalmazott rossz kádereket is, akik jó szakemberek voltak. Az utóbbiak miatt elég sok konfliktusa adódott a pártbizottsági vezetőkkel. Nagy hatással volt rá Aczél Tamás Sztálin-díjas író, aki a párt újságjában (Szabad Nép) bírálta a szovjet kommunista rendszert. Az íróval igazgatóm személyes kapcsolatban állt. Szintén nagy hatással volt rá Csabai Gyula üzemgazdászunk, aki 1945-46-ban - népfőiskolai képzése révén - Dániában járt tanulmányúton a magántulajdonú szövetkezeti gazdálkodás

megismerése érdekében és tapasztalatairól be is számolt az igazgatónak. Sass Sándor szemlélete 1956-ra

átalakult, szembekeverült a szélsőbalos kommunista diktatúrával, annak képviselőivel.

A forradalom jegyében

A gépállomáson 1956. október 23. előtt összejöveteleket tartottak, eleinte szűkebb, majd szélesebb körben tanácskoztak a diktatúráról. Megalakult a Gépállomás Forradalmi Bizottsága: az elnök Sass Sándor lett, a titkára Köhler Mihály főmezőgazdász-igazgatóhelyettes, míg nemzetőr parancsnokká Chilkó István műhelyvezetőt, a dolgozók képviselőjévé Sipter István szerelőt, helyettes műhelyvezetőt, Papp Elek raktárost, Csabai Gyula üzemgazdászt, Gyalog Gábor szerelőt és Nemes József traktorost választották. A bizottság meghatározta a fontosabb feladatokat: a dolgozókból álló Nemzetőrség

ságharcos Szövetség helyben tartott kézi fegyvereit. Az őszi mezőgazdasági munkákat (szántás, vetés) a meglevő és még beszerezhető üzemanyagkészlet erejéig végeztük. Október 23. után egy napra (a pontos dátumra már nem emlékszem) nagygyűlést hirdettek a község-háza udvarára. Debrecenből egyetemisták érkeztek Nagyrabéra, a gyűlésre meghívták

a gépállomás dolgozóit és a szomszéd Bihartorda község lakosait. A bihartordaiak Torkos Károly vezetésével érkeztek és bejöttek a gépállomáshoz, ahol mindkét részről a forradalmat méltató beszédek hangzottak el. Igazgatóm vezetésével velük együtt vonultunk

nács vezetőségét a jelenlevők egyhangúlag leváltották, és a forradalom jegyében újakat választottak. A Nemzetőrség parancsnoka Elek József lett.

Börtönnel büntették

A továbbiakban a forradalmárok részére a helyi Petőfi Termelőszövetkezet tehergépkocsijával élelmiszert szállítottunk Budapestre. Ennek nagyobb hányada a helybeli malom és a téeszék adománya volt; a fővárosi Állatorvosi Egyetemen rakodtak le és osztották szét a rakományt. A szállítmány

ságharc 55. éves évfordulóján nyilatkozott is erről a Kossuth Rádióban. 1957 tavaszán telefonáltak Berettyóújfaluból, hogy szállítsuk be a fegyvereket. Igazgatóm vette fel a telefont. Rosszban volt azzal, aki a vonal túlsó végéről utasította, ezért úgy reagál, „gyertek ki, ha mertek”. Másnap ki is jöttek: egy szovjet tankkal vitték el a fegyvereket. Sass Sándort rövidesen letartóztatták és Kistarcsára vitték. Súlyemelőként nagyon erős ember volt, az öccsétől tudom, hat

„Az öccsétől tudom, hat karhatalmista kellett, hogy leverjék

DR. KÖHLER MIHÁLY

„leverjék”. Debrecenben a bíróság börtönbüntetésre ítélte, annak letöltése után művezetőként dolgozott. Nem érte meg a nyugdíjazását. Valószínű, hogy a kistarcsai történések hozzájárultak a korai halálához.

Elbocsátott biztommány

Az igazgatóm letartóztatása után nekem mint helyettesnek nagyon sok nehéz helyzetet kellett átélnem az új vezető kinevezéséig. Fontos intézkedésünk volt, hogy 1957 tavaszán húsz gumikerekes pótkocsis vonatot küldtünk rakodókkal Budapestre a forradalom után maradt romok eltakarításához. Az új igazgató kinevezése után megyei utasításra - két személy kivételével - a forradalmi bizottság vezetőségének tagjait elbocsátották. Engem az igazgatóhelyettesi beosztás megvonásával büntettek. Amennyiben a Mindenható még néhány évig tenyérén tart, úgy a nagyrabéi történetekről életútleírásomban részletebben megemlékezem.

DR. KÖHLER

Olvasói pályázatunk

Az írás a Hajdú-bihari Napló Forradalmi emlékezet elnevezésű olvasói pályázatára érkezett. A legjobbnak ítélt nálamunkát több másikkal

Nem vették át návon a visszautasítást. tankot

**A következő felvételek Debrecenben
2016 október 23-án készültek az '1956-os
hatvan éves évforduló rendezvényein**

(Dr. Köhler Mihályról)

EGYETEMI ÉLET

XIII. ÉVFOLYAM, 250. SZÁM

ÁRA 20 FILLÉR

1956. OKT. 23. KEDD

Ma délelőtt a Kossuth Lajos Tudományegyetem előtt a debreceni egyetemek és középiskolások gyűlést tartottak. Ott hozták ezeket a határozatokat.

A debreceni egyetemi, főiskolai és középiskolás fiatalok követelik:

1. Vegyék komolyan és hozzák nyilvánosságra a fiatalság politikai és egyéb követeléseit.

2. Hívják össze a KV ülését azonnal a sztalinista politikában kompromittáltakat váltsák le. Elsősorban Andics Erzsébetre, Szalai Bélára és Friss Istvánra gondolunk.

3. Nagy Imre elvtársat helyezték vissza párt- és állami funkcióiba.

4. Farkas Mihály és társainak perét tárgyalják nyilvánosan, s az elmúlt évek pereinek anyagát adják ki.

5. Rákosi Mátyást fosszák meg minden funkciójától, párttagságától és magyar állampolgárságától.

6. Politikai perekben szüntessék meg a halálbüntetést.

7. Vezessék be az általános, titkos személyre szóló választási rendszert.

8. A Magyar Népköztársaság címere a Kossuth-cimer legyen és sportolóink már ezzel menjenek az olimpiára.

9. Nyilvánítsák pirosbetűs nemzeti ünneppé március 15-ét, és mártírok napjává október 6-át.

10. Hozzák nyilvánosságra a magyar uránérc sorsát.

11. Emberibb életmódot követelünk a munkásoknak, emeljék a reálbéreket. A parasztság érdekében csökkentsék az adót és töröljék el a beadást, hogy megszűnjön a parasztság bizalmatlansága, s fellendülhessen a termelés.

12. Csökkentsék a mamutfizetéseket, s emeljék a minimális fizetéseket.

13. Vizsgálják meg a Kossuth Lajos Tudományegyetem, a Debreceni Orvostudományi Egyetem, a Debreceni Gazdasági Akadémia, a debreceni középiskolák diáksága, hallgatói, oktatói, dolgozói

14. Közöljék az eddigi jóvátétel összegeit és ennek megoszlását.

15. A Magyar Népköztársaság külpolitikája minden országgal szemben a teljes egyenjogúság és szuverénitás alapján álljon.

16. Illetékes nemzetközi fórumon foglalkozzanak a romániai és más külföldi államokban élő magyarok ügyével.

17. A kormány lépjen érintkezésbe a népi demokráciák, Ausztria és Jugoszlávia kormányával egy közép-európai konföderáció megvizsgálása céljából.

18. A magyar-szovjet kapcsolatokat a szovjet hadsereg kivonásának ügyét, a belügyi és gazdasági függetlenség kérdését, a Szovjetunióban lévő hadifoglyok hazahozatalának ügyét azonnal rendezzék.

19. Sajtószabadságot, és a rádió zavarásainak megszüntetését.

20. Szolidaritásunkat fejezzük ki a lengyel nép, a Lengyel Egyesült Munkáspárt új politikája iránt.

Meggyőződésünk, hogy e határozatokban és követelésekben a marxizmus-leninizmus elvi alapján állunk és nyilvánosságra hozatalával, tudatosításával az új, szocialista politika, a demokratikus kibontakozás ügyét szolgáljuk.

Debrecen, 1956. október 23.

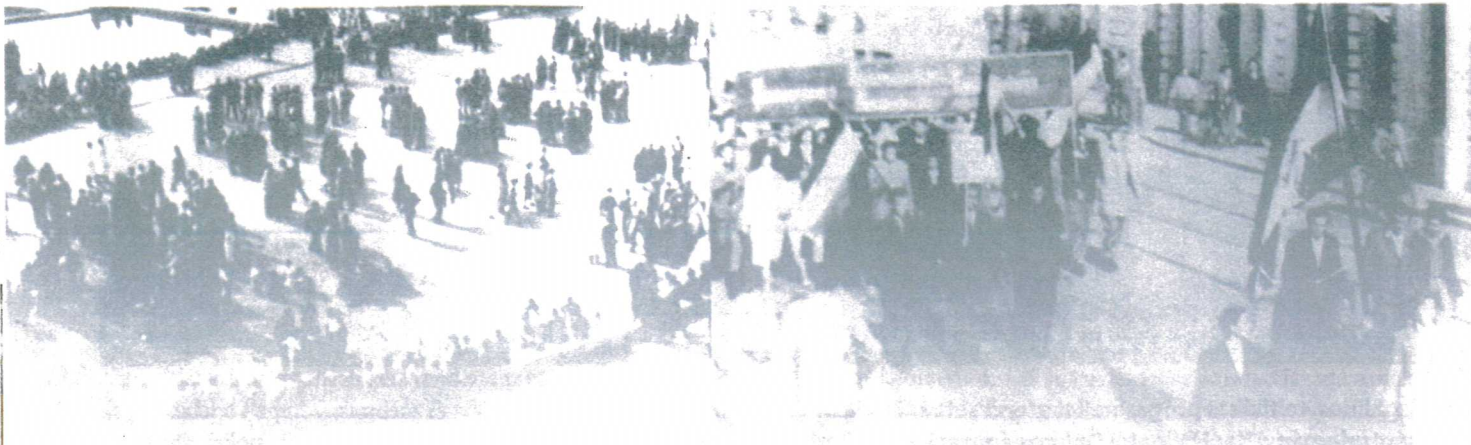
A Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem,

a Debreceni Orvostudományi Egyetem,

a Debreceni Gazdasági Akadémia,

a debreceni középiskolák diáksága, hallgatói, oktatói, dolgozói

1956 OKTÓBER 23. 2016

„Március fényű október”

„Mert ez nagyon furcsa karácsony: / A magyar nép lóg most a fákon.” Márai Sándor Mennyből az angyal című versének idézett két sora sok mindent eszünkbe juttathat. Az 1956-os események és az azt követő megtorlások képeit ugyanúgy, mint a karácsonyfadíszek ünnepélyességét. Utóbbit nemcsak azért, mert ezekre a fontos történésekre csakis az ünnep eszközeivel lehet méltón emlékezni, hanem azért is, mert városainkban, a fenyőfák égő-sorához hasonlóan, szinte egyszerre hevült fel és indult tüntetni a szabadságától és a függetlenségétől megfosztott tömeg.

Már a forradalom kitörése előtt is érezhető volt a feszültség. Az 1948–49-ben kiépülő proletárdiktatúra, a diktatórikus államvezetés és az egypártrendszer súlyos terheket mért a lakosságra. Nemcsak egyházaktól és az iskoláktól vonták meg az önrendelkezési jogot, hanem az országtól is, ami lényegében azt jelentette, hogy Magyarország a Szovjetunió gyarmata volt. A „fényes szelek nemzedéke”, vagyis a népi nemzedék (paraszt- és munkásszármazású fiatalok), akiknek lehetőség adódott a társadalmi előmenetelre, kezdetben támogatták az MDP (Magyar Dolgozók Pártja) politikáját, az értelmiségi, polgári családból származó hallgatók azonban jól tudták, hogy könnyen az osztályidegenség és a politikai megbízhatatlanság gyanújába keveredhetnek. Ám Sztálin halála után, Nagy Imre miniszterelnöksége idején már egyre nehezebben lehetett fékezni a társadalmi indulatokat, és a népi nemzedék számára is nyilvánvalóvá vált az államhatalom addigi népellenes volta. Sokan váltak Nagy Imre politikájának támogatójává, éppen ezért leváltása, Rákosi visszatérése, a koncepciós perek napfényre kerülő részletei, az SZKP (Szovjetunió Kommunista Pártja) XX. kongresszusa, a Rajk-temetés és annak médiabeli megjelenése tettekre sarkalták a hallgatókat. Fórumok szerveződtek, ahol aktuálpolitikai kérdések kerültek tárgyalásra, a hallgatók önálló irodalmi lapot akartak, a Fáklyát, amely elképzeléseik szerint Debrecenben szerkesztett, de országos terjesztésű periodikává nőtte volna ki magát. És bár 1950 és 1953 között nem létezett a hatalommal szembemenő mozgalom, ezekben az időkben felvetődött a MEFESZ újjáalakításának igénye, amely szervezet Szegeden és Budapesten is megalakult októberben (a MEFESZ a negyvenes évek végi beolvasztásáig a független ifjúság szervezete volt).

Für Lajos visszaemlékezéseiből idézve: „mindenki tudja ma már (...) hogy a dolgok igazán egyszerre két városban, Budapesten és Debrecenben kezdődtek.” Az akkor még Kossuth Lajos Tudományegyetemen Für Lajos, Kiss Ferenc, Székelyhidi

Ágoston és mások a reggeli órákban a hallgatók közreműködésével megfogalmazták a fiatalság politikai követeléseit. Ugyanígy tettek a Debreceni Orvostudományi Egyetem és a Mezőgazdasági Akadémia hallgatói is, majd egyeztettek azokat. Végül egy húsz pontból álló memorandumot fogadtak el, melyet a megyei pártlap, a Néplap különkiadásaként akartak nyilvánosságra hozni. Az ifjúság körében már régóta viták tárgyát képezte a szellemi élet, valamint az iskolák megkötöttsége, hiszen minden elsőéves egyetemistának a Szovjetunió Kommunista Pártjának Sztálin által elfogadott történetét kellett tanulnia. Így elsősorban a függetlenségük kivívása, a hallgatói és az oktatói szabadság elnyerése volt a céljuk. De a megyei pártbizottság épületéhez induló egyetemistákhoz nagy számban csatlakoztak a város polgárai is. A nap folyamán középiskolások és munkások is bekapcsolódtak a demonstrációba, így az egyetemi mozgalomból népmozgalom lett. A Néplap rendkívüli száma 35.000 példányban jelent meg, a késő délutáni órákban már el is kezdték terjeszteni azokat. Az „új, szocialista politika, a demokratikus kibontakozás” érdekében megfogalmazott húsz pont lényegében egyezik a budapesti és a szegedi egyetemisták követeléseivel, ám van két olyan kitétel, amelynek csak a debreceniek adtak hangot. A 16. és a 17., amelyek így szóltak: „Illetékes fórumokon foglalkozzanak a romániai és a más külföldi államokban élő magyarok ügyeivel”, valamint: „A kormány lépjen érintkezésbe a népi demokráciák, Ausztria és Jugoszlávia kormányával egy közép-európai konföderáció megvizsgálásának céljából.” Az esti órákban a Kossuth utcában dördültek el az első lövések, az Államvédelmi Hatóság sortűze halálos áldozatokkal is járt, így a népmozgalomból forradalom lett.

A lövések után ismét a diákságé volt a vezető szerep. Megszervezték a hallgatók egységes fellépését a hatalomhoz ragaszkodó pártvezetőkkel szemben. Kialakultak a forradalmi bázisok, mint például a Benczúr utcai diákothron, ahol az események ideje alatt közel hatszáz egyetemista lakott. A diákság végül az október 25-éről 26-ára virradó éjjel tárgyalta a pártszékházban, a diákvezetők kikényszerítették a hatalomváltást. Szerették volna elkerülni a véres konfrontációt, így az ifjúság politikai győzelme nagy jelentőségű volt. Október 26-án megalakult a Debreceni Szocialista Forradalmi Bizottmány, az ország első győztes közhatalmi szervezete, amely küldötteket bocsátott más településekre is, hogy a békés hatalomátvétel érdekében terjesszék a győzelem híreit. Ám november 4. minden megváltoztatott. Kádár kormányalakítása után letartóztatták a forradalom vezetőit és fogdába zárták

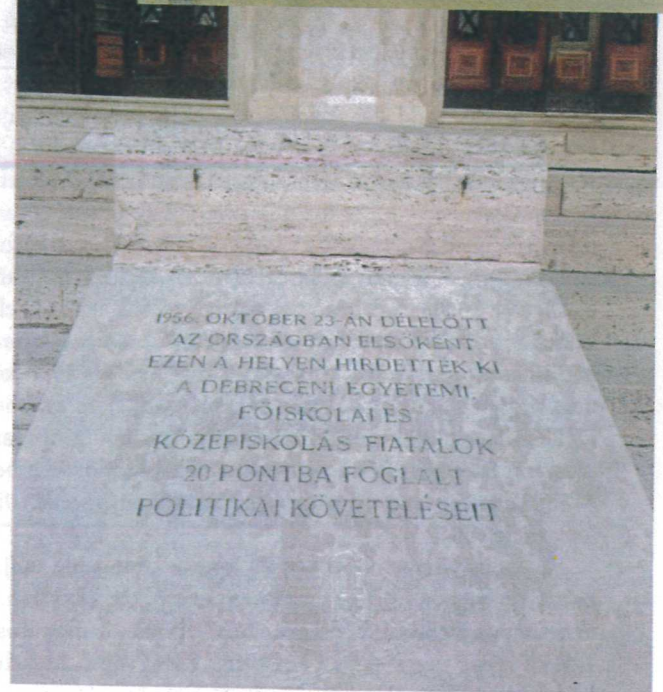

őket, köztük Für Lajost, Székelyhidi Ágostont is. Bár voltak még ellenállások, a hallgatók és az oktatók nagy része elítélte a Kádár-kormányt, de a letartóztatások és a kivégzések légkörében megtört az ellenállásuk. Sorra tartóztatták le az események diákrésztvevőit is, és lehetetlenné tették, hogy az egyetemek önállóságra tegyenek szert. A karhatalmisták razziákat tartottak a diákszállókban, fegyvereket helyeztek el az ágyak alatt, és koholt vádak alapján vittek el egyetemi hallgatókat. Bár a MEFESZ, amely az ifjúság önállóságát jelképező szervezet volt, nem oszlott fel, működését lehetetlenné tették, ezért 1957-ben elsorvadt. A nemzetre ráerőltetett kollektív amnézia próbálta elhalványítani az 1956. évi október márciusi fényét.

Filep Tibor történész, az 1956-os debreceni események kutatója nevezi így, „március fényű októbernek” a szóban forgó év hónapját. Filep maga is részese volt az eseményeknek, a Benczúr utcai diákszállóban lakott a társaival. Forradalom a debreceni egyetemeken – 1956 című munkájában szinte lépésről lépésre követi nyomon a történeteket. A mű 2006-ban, a forradalom 50. évfordulójára jelent meg. Idén ünnepeljük az események 60. jubileumát. Október 23-án sokan fognak keresztet vetni, hiszen emlékezniük kell azoknak is, akik nem voltak ott arra, hogy „Egy szegény nép karácsonyfája / A Csendes Éjben égni kezdett.”

Felhasznált irodalom: Sipos Judit és Kertész Ferenc interjúja Székelyhidi Ágostonnal, Egyetemi Élet 45/2, 2006. október. Filep Tibor, Forradalom a debreceni egyetemeken – 1956, Debreceni Egyetem Kossuth Egyetemi kiadója, Debrecen, 2006.

Juhász Tibor

„Mintha
filmben
lennék, amikor
játszom”
HOLOZSAI ESZTER
8. OLDAL

HAJDÚ-BIHARI

NAPLÓ

russsmedia termék

Dorottya
szívesen
kirándul
16. OLDAL

FÜGGETLEN NAPILAP
HÉTFŐ
2016. OKTÓBER 24.

16°C

Zömében fel-
hős, időnként
derengőbb idő
várható.

REGGEL

DÉLBN

ESTE

Correct Change

A diákok bátorságból (is) jelesre vizsgáztak

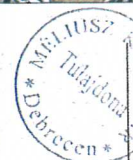
A forradalomnak nem volt szervezőbizottsága, nem volt központi parancs, de működött.

DEBRECEN. „Debrecen a magyar szabadság őrvárosa. Köszönet az egyetemi ifjú-

ságnak, mindazoknak, akik életüket kockáztatva és a megtorlást is vállalva bátran szembeszálltak a kommunista diktatúra debreceni helytartóival” - fogalmazott Papp László polgármester a Debreceni Egyetem szenátusának

és Debrecen város közgyűlésének együttes ünnepi ülésén. Szilvássy Zoltán rektor az Aulában rendezett ünnepségen kijelentette: 1956 őszén a diákság azt üzenté, hogy elég volt a csasztuskából, elég a pártpropagandából,

elég az abszurd és nevetséges kommunista szimbólumokból! Két dologban mindenki egyetértett: hogy ruszkk haza, és, hogy aki magyar, az velünk van! És ma? Nincsenek ruszkk és nincs kommunista diktatúra. /3. HBN-PA

A csikósok is eljöttek

FOTÓ: D.I.

**Hortobágyi
hasvnmánvt**

A hősöknek állít örök emléket

Az 1956-os forradalom és szabadságharc debreceni hőseinek és áldozatainak állít emléket Győrfi Lajos szobrászművész alkotása, melyet vasárnap avattak fel és szenteltek meg ünnepélyes keretek között a Csokonai Színház előtti téren. FOTÓ: MATEY ISTVÁN

